

Zeppelinaren som lyfte mot stjärnorna

Becoming Led Zeppelin är ingen djuplodande dokumentär eller berättelse om vad som göms bakom rubrikerna, inte heller är det en berättelse om personliga tragedier. Filmen är det den utger sig för att vara, bandmedlemmarnas egna berättelser i regi av **Bernard MacMahon**.

Det här är en filmatisering av hur fyra unga pojkar möts och hur deras unika förmågor, begåvningar, bakgrunder, erfarenheter och olika inspirationskällor blev till en smältdegel av dynamisk skaparkraft som trollbinder publiken än idag. En explosiv energi som gav upphov till den slagkraft som fick Led Zeppelin att lyfta, flyga och landa bland stjärnorna.

Filmen bjuder förutom på musik och personliga historier även på en tidsresa som speglar en värld i förändring, krig som avlöser varandra, men också en tid där allt plötsligt tycks möjligt, drömmen om Amerika, drömmen om frihet, en dröm om att få lyckas med det man själv älskar, att göra musik, att skriva texter som berör.

Att låten [Good Times Bad Times](#) spelas flera gånger under filmen är ingen tillfällighet. Den blir som ett ledmotiv, livet har sitt ljus och sitt mörker, glädje sorg, det är sällan så enkelt som svart eller vitt.

Kanske är hemligheten med Led Zeppelin att alla gavs utrymme att briljera och glänsa i sin egen begåvning. Och att de var lyhörda för varandra och vågade improvisera. Att de var både samspelade och sammansvetsade är tydligt, och att de aldrig tappade tron på sin vision eller sina drömmar.

Att gitarristen **Jimmy Page** haft en avgörande roll för framgångarna blir uppenbart. När *The Yardbirds* splittras stod han plötsligt utan band och det är då sångaren **Robert Plant**,

basisten och keyboardisten **John Paul Jones** och trummisen **John "Bonzo" Bonham** sluter upp omkring honom.

Redan under den första låten de spelar ihop, *Train Kept A-Rollin'*, tycks de hittat varandra. Bandet gör sin första spelning i Danmark bara en månad senare men nu under namnet *The New Yardbirds*. Kort därefter byter de namn till Led Zeppelin och blir ett av de första hårdrocksbanden.

Under åren som kom verkar Jimmy Page haft en förmåga att hålla i trådarna för att styra allt och alla på rätt spår mot ett tydligt mål. Manager **Peter Park** gav bandet den frihet de behövde för att utvecklas.

En hel del nytt tidigare aldrig visat material dyker upp och en extra bonus är att den avlidne trummisen John Bonham blir en självklar del av berättelsen genom gamla bevarade ljudupptagningar och filmklipp.

Becoming Led Zeppelin är snyggt filmad, bra urval av låtar och ljudet är riktigt bra. Klippen från olika världshändelser och låten *Good Times Bad Times* ger en bra bild av tidsandan och även bandets upp och nedgångar.

Filmen avslutas med en konsert från London som tycks ha varit betydelsefull både på ett privat plan och för Led Zeppelin som band. I publiken sitter inte bara deras familjemedlemmar utan också den trogna skaran hängivna fans. Nu tas bandet emot med jubel i stället för skepsis, och från åskådarplats i biosalongen känner jag mig personligt inbjuden, nästan som att vara där. 120 minuter har rusat i väg och jag hade gärna dröjt mig kvar ännu en stund.

I tunnelbanan på väg hemåt med lätta steg och med en skön rytm i kroppen går jag sjungandes på *Good Times Bad Times* och jag ler när jag hör två förbipasserande som sjunger på [Whole Lotta Love](#) så det ekar i betongen.

Kvällen känns laddad med energi och värme. Att ha en tro på

sin vision och hålla hårt i den trots hinder och omständigheter, att våga klivet rakt ut i det okända, modet att våga följa sin dröm. Och att dessutom se den slå in...

Jessica Rolfsdotter

Becoming Led Zeppelin

Regi: Bernhard MacMahon

2025

